

Petrus – in het nauw

lezen: Marcus 14:66-72

In de tuin van de olijven is Rabbi Jezus door één van zijn leerlingen verraden met een Judaskus. De dienaren van de hogepriester hebben hem gevangen genomen en Hem afgevoerd naar het paleis van Kajafas, de hoogste geestelijke leider van het Joodse volk. Als bange en ontredderde schapen zijn Jezus' leerlingen naar alle kanten weggevlucht. Van tevoren had de Meester hen al gewaarschuwd: 'Jullie zullen allemaal ten val komen' (14:27).

Maar bedriegen onze ogen ons niet? Loopt daar niet Simon Petrus? Petrus heeft van de drukte en de duisternis van de nacht slim gebruik gemaakt. En dankzij de relaties van een andere leerling van Jezus is Petrus het paleis van de hogepriester binnengeslopen. Zo zien we hem vanavond zitten in het hol van de leeuw, tussen de knechten op de binnenplaats van het paleis van Kajafas. Je moet maar het lef hebben. Maar Petrus is er weer bij. Is hij dan toch een rots waar Jezus op kan bouwen?

En dan gebeurt het. Daar op die binnenplaats. Daar bij dat vuur. Kijk, daar zit Petrus. Ja, hij is nóg steeds dicht bij Jezus. Als hij naar boven kijkt, naar de zaal waar Jezus wordt verhoord, kan hij Hem zien. Gewapend met een offermes wacht Petrus het goede moment af om zijn leven voor zijn Meester in te zetten.

En dan opeens is er een dienstmeisje. Ze heeft in het voorbijgaan iets bekends in Petrus gezien. Ze meent hem te herkennen als een volgeling van die rabbi uit Galilea. Ze kijkt hem aan en zegt: 'Jij was ook bij die Jezus van Nazaret!' Uit angst om - vroegtijdig - zijn leven te verliezen vlucht Petrus in zijn ontkenning: 'Er is tussen Hem en mij nooit iets geweest.' Maar met zijn ontkenning verwijderd Petrus zich radicaal van Jezus. Hij snijdt elke band met Hem door. En dat terwijl Jezus juist hém zo nadrukkelijk had gewaarschuwd. Is dit de Petrus die zich boven de andere leerlingen durfde stellen? Is dit de leerling met zijn rotsvaste geloof die met Jezus sterven zou? In het schemerdonker kraait een haan.

Een uur later – in het voorportaal – als het dienstmeisje hem daar weer ziet, zegt ze opnieuw, nu tegen de omstanders: 'Hij is een van hen!' Heftiger dan de eerste keer ontkent Petrus ten stelligste dat hij Jezus zou kennen. Maar nu de omstanders er zich mee gaan bemoeien voelt Petrus zich helemaal in het nauw gedreven. Om zijn woorden kracht bij te zetten begint hij te vloeken en zweren: 'Ik ken die man over wie jullie het hebben niet!' Maar weer kraait de haan, nu voor de tweede keer. Dan herinnert Petrus zich de woorden van de Meester: 'Voordat een haan tweemaal heeft gekraaid, zul je Mij driemaal verloochenen.' En dan breekt er iets bij Petrus. Vlijmscherp is de pijn die hij nu voelt. Diep, heel diep is zijn teleurstelling in zichzelf. Drie keer een aanval van satan. Drie keer een kans om te laten zien hoe sterk zijn geloof in Jezus is. Drie keer gefaald. Petrus vlucht naar buiten en begint – vol schaamte en berouw – hartstochtelijk te huilen.

Verloochenen. Dat is het dóórsnijden van de band met Jezus. 'Er is nooit iets tussen Hem en mij geweest. Ik ben voor Hém een vreemde, Hij is voor míj een vreemde.' Het is Satan – de Vader van de leugen – uiteindelijk gelukt om ook de meest trouwe leerling van Jezus ten val te brengen.

Simon Petrus wilde – kost wat kost – bij de Meester in de buurt blijven. Daarom is hij Hem gevolgd tot op de binnenplaats van het huis van Kajafas. Maar nu is ook Petrus – als laatste – losgemaakt van Hem in wie hij onvoorwaardelijk geloofde. De band is doorgesneden. Er rest hem niets anders dan weg te vluchten in het donker van de nacht.

Nu moet Jezus de weg naar Golgota helemaal alleen gaan. Een kraaiende haan heeft de Goede Vrijdag aangekondigd. De laatste uren van Jezus' leven zijn geteld.

En Petrus? Gelukkig laat de Meester zijn leerling niet los. Op Paasmorgen roept Jezus' boodschap hem naar het open graf. En in de ontmoeting met de opgestane Heer en Meester bij het meer zal Jezus hem drie keer vragen: 'Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief – hou je van Mij?' (Joh. 21:15-17). Een liefdevolle Meester weet hoeveel wij van Hem houden. Zelfs als er ook een haan in óns leven mocht kraaien!